

/ —Φιλιππής Κωστατῆ Μάρος μάρτυρας τὰ ἀνωθε —
 / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

146

Προσήλωση ὑπὸ ὅρου

φ. 86v

/ Φ 87 ἐβγαλμένον

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰώνεου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ἐν μηνὶ Μαΐου 17/ εἰς τὸ ναὸν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος / εἰς τὸ μοναστήριν τοῦ εὐλαβεστάτου παπᾶ κύρι Γεωργίου Ἀμάη σακελλάριου Ναξίας ἐδῶ παρὼν ἐδῶ παρὼν ἡ κερὰ [Ζαμπέτα] / χήρα γυνὴ τοῦ ποτὲ μισέρ Θεοδωρῆ Μπαδιάτην ἡ ὁποία εύρισκεται ἐδῶ εἰς τὸ παρὸν μοναστήριον .. / καὶ μένειν σήμερον δέκα χρόνους ὅμαδιν καὶ μὲ τὸν υἱόν της τὸν ποτὲ Ἀρσένιον τὸν μοναχὸν [...] / ἐτελεύτησεν ἐδῶ εἰς τὸν εἰρημένον μοναστήριν λοιπὸν ἡ ἄνω εἰρημένη κερὰ Ζαμπέτα λέγει [...] / ἔχειν ἔνα κομμάτιν χωράφιν ἀπὸ γονικόν της εἰς τὸ μέρος τῆς Πλάκας σύνυπλιο καὶ ἔνα μὲ τὸ ὄλλο ἐμίσδον / τοῦ αὐτοῦ χωραφιοῦ ὅπου ἐπῆρε ὁ Ιωάννης Διασορηνός καὶ σύνυπλιο τοῦ μισέρ Αντώνην Ἀναπλιώτην τὸ ὅποιο / [[τ]] πρᾶμα τὸ ἔταξεν πουρὴν τοῦ υἱοῦν της τοῦ ποτὲ Παλατιανοῦ δυτας τὸν ἐπάντρεψε πλὴ τοῦ εἶχε κο / τετζίδην ὅτιν ἀποθανώντας της νὰ εἴναι ἐδικόν του. "Οθεν ὁ προλεγόμενος Παλατιανὸς καὶ αὐτὸς / τὸ κοινὸν χρέος τοῦ θανάτου καὶ ἔτζιν μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του ἐσηκώθην ὁ ἄνωθεν Διασορηνός καὶ ἔδειξεν / πώς τοῦ ἐχρεώστειε ὁ ἄνωθεν ποτὲ Παλατιανὸς καὶ ἔτζιν ἔπγασεν καὶ ἐπῆρε τὸ ἄνωθεν ἐμίσδον / χωράφιν διὰ τὸ χρέος τοῦ Παλατιανοῦ καθὼς φαίνεται σημαδεμένον. Λοιπὸν ἐπόμεινε καὶ τῆς αὐτῆς / κερὰ Ζαμπέτας τὸ ὄλλο ἐμίσδον καθὼς ἐστίν. Τώριν λέγειν καὶ ὅμολογῷ αὐτὴν εἰρημένην κερὰ Ζανμπέ / τα πώς ἀπόστας ἥρθεν καὶ ἐκατοίκησεν ἐδῶ εἰς τὸ κελὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου ως εἴπαμε σήμεριν δέκα / χρόνοι τὴν ἐπόρευεν ἀπὸ ὅλα ὁ ἄνων εἰρημένος παπᾶς καὶ πάλι ὑπόσχεται νὰ τὴν ἔχαναπορεύην καὶ νὰ / τὴν ἐκοιτάζην εἰς ὅλαν της τὰ χρειαζόμενα ἔως φόρου ζωῆς της καὶ νῦναι κρατημένος ὁ αὐτὸς ἀφέντης παπᾶς / μετὰ τὴν ἀποβίωσήν της νὰ κάνην καὶ τὴν δεξιόδον τοῦ ἐνταφιασμοῦ της καὶ νὰ κάμην καὶ τὰ μνημόσυνάν της κα / τὰ τάξιν καὶ νὰ τὴν ἐγράψην καὶ εἰς τὴν Αγία Πρόθεσιν αὐτὴν καὶ τὰ δύο της ἄνωθεν παιδία τὸν Μπαλα / τιανὸν καὶ τὸν Ἀρσένιον καὶ τὸν κύρην της καὶ τὴ μητέραν της τὸ ὄνομάν τος Παλατιανὸν καὶ Βεντούρα /. "Οθεν διὰ τὴν αὐτὴν δεξιόδον ὅπου ἐδραμεν ἔως τὴν σήμερον καὶ διὰ ἐκείνην ποὺ θέλει τρέξειν καὶ διὰ / τὶς ἄνωθεν πέντε πρόθεσες ὅπου θέλει △γραπτὸν νὰ μνημονεύουνται

διὰ τοῦτον ἡ λεγομένην / κερὰ Ζανμπέταν μὲ καλήν της βουλὴν καὶ μὲ ἴδιάν της προσάρεσιν καὶ χωρὶς κανενὸς ἀνέγγασιν δί / νειν καὶ παραδίνειν ἀφιερώνειν καὶ προσηλώνειν τὸ ἄνων εἰρημένον χωράφιον εἰς τὸ Μέγα Γεώργιο νὰ εῖναι καὶ νὰ / εὑρίσκεται πάντα εἰς τὸ ρηθέντα μοναστήριο διὰ ψυχικήν της σωτηρία καὶ διὰ τὴ ψυχὴν τῶν ἄνω / θεν γεγραμμένων καὶ νὰ εῖναι ἀνέσπαστον ἀπὸ τὸ αὐτὸν μοναστήριον καὶ νὰ μὴν ἡμπορῆν ποτὲ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα νὰ ἀποξενωθῆν ἀπὸ τὸ αὐτὸν μοναστήριον μήτε νὰ μποροῦν νὰ τὸ πουλήσουν μήτε νὰ τὸ / χαρίσου μήτε νὰ τὸ πουρκοτάξου εἰς κοσμικοῦ χέρια ἀλλὰ πάντα ἀενάως νὰ εῖναι καὶ νὰ εὑρίσκεται / εἰς τὸ αὐτὸν εἰρημένον μοναστήριον τὸ ὅποιο πρᾶμα ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ παραδίνειν εἰς τὰς / χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην σακελλάριου νὰ εῖναι εἰς τὸ χέρι του καὶ νὰ ἐμπῇ ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς / τὸ καθολικὸν ποσσέσον ὡς ἴδιος νοικοκύρης πλὴ ἐπειδὴν καὶ νὰ γράφωμε ἄνωθεν πώς τόχε ταμένον / τοῦ υἱοῦ της ἀποθανώντας την ἀγγαλὰ καὶ νὰ μὴν τὸ κάμη καὶ ζάπτιν ποτὲ μὰ ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν εἶχεν / νὰ πορευτῇν καὶ νὰ πορεύεται ὡς ἄνωθεν εἴπαμε τὸ ἔδωσεν καὶ διὰ τὴν ψυχὴν της. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν / καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος ψυγικοῦ καὶ δξιοδος προσκαλεῖ καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου / ὑπὸ χειρός τος———
 / —παπὰ Γεώργης Σπανὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε——
 / —Καλλίνικος ιερομόναχος πολέμαρχος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε:——
 / —Θεόφιλος Διασίτης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε ++
 / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

147

Πόληση

φ. 87Γ

/ Φ 88.

/ [+] Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Μαΐου 19/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογρά / φοντος νοτάριου ἔδω παρὼν ὁ εὐλαβέστατος παπὰ κυρ Ἰωάννης Φρανγγουλάκη υἱὸς τοῦ ποτὲ Μανώ / [λη] καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλον μέρος ὁ μισέρ Τζωρτζέτος Κοντοπίδης πουλησία δυνατὴν καὶ ἀκατάλυ / [την] καὶ βεβαιωμένην θέλειν καὶ κάμνειν κατὰ τῆς ὥρας ὁ ἄνων εἰρημένος ἀφέντης παπᾶς / πρὸς τὸν ἄνων εἰρημένον μισέρ Τζωρτζέτον καὶ πρὸς τοὺς διαδόχους καὶ κληρονόμους του ἥγου τὸ / χωράφιν τὸ ἐμισὸν λοῦρον ὅπου ἐγόρασεν ἀπὸ τὸν κυρ Μαθαῖον Κοντοπίδην εἰς τὰς / Ἐνγγαρὲς τὸν ὅποιον ἄλλον ἐμισὸν λοῦρον τὸ χωράφιν τὸ ἔχειν ὁ